

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2010/11

MEGHÍVÓ

**Mindenkit szeretettel várunk gyülekezeti napokra
a nagyerdei ref. templomba, nov. 11-14 között**

Cél: a hívő ember tanítása

Hogyan segítsünk hitre?

nov. 11. (csütörtök) 5 óra: Keressünk kapcsolódási pontokat!

nov. 12. (péntek) 5 óra: Bontsuk le az akadályokat!

nov. 13. (szombat) 5 óra: Fogadjuk el egymást!

nov. 14. vasárnap fél 9 és fél 11: Istentisztelet, úrvacsora

Szolgál:

Püski Lajos

A másfél órás alkalmak rendje: rövid áhítat, előadás és megbeszélés

„...növekedjete az Isten ismeretében!” (Kol 1,10)

Odavitte Jézushoz – 2010

Ebben az évben is különös hangsúllyal foglalkoztunk keresztyén küldetésünk egyik legfontosabb feladatával, a tanítvánnyá tétellel. Felkészülésünket három vasárnapi igehirdetés is segítette, a Titushoz írt levél alapján. Közben néhány közeli utca lakóit borítékban elhelyezett szórólapokkal hívogattuk, hogy „Átriumi beszélgetések”-en, egy tea mellett találkozhassanak lelkészeinkkel. Szept. 19-én, 26-án és okt. 3-án a fél 9-es istentiszteleteket a hagyományos rend szerint tartottuk Szilágyi Krisztina segédlelkész, Bertha Zoltán és Püski Lajos lelkészek szolgálatával. Ismerősöket, barátokat, családtagokat, érdeklődőket a fél 11-es istentiszteletekre hívogattunk, a lelkipásztor által írt levéllel is. A Jézushoz hívogató – András-szolgálat – három vasárnapján az elmúlt másfél évtizedben felnőttként megtért és konfirmált, több mint 200 testvérünk közül kilencen szolgáltak imádsággal, igeolvasással, és személyes vallomások hangzottak el útkeresésükről, hitre jutásukról, gyülekezethez tartozásuk örömről. Püski Lajos igeszolgálatával hívott a Krisztus által való új élet melletti döntésre. Közreműködött Nagy Csaba és Szabó Pál orgonán és pianínón, az ifis zenekar, valamint kamarakórusunk. A kiosztott lapokon lévő imádság elmondásával felelni lehetett a megszólításra, és segítséget lehetett kérni a lelki fejlődéshez. Az október elején indult Bibliaiskolán pedig megalapozható az igeismeret és a hit. A bizonyágtételeket és igehirdetéseket szerkesztve közöljük. A teljes anyag megtalálható honlapunkon:

www.refnagyerdo.hu

(Szerk.)

Keressétek – közel van!

Szeptember 19-én a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással a 16 éve felnőttként konfirmált Dr. Juhászné Erdei Rita tanárnő szolgált, imádsággal pedig Dr. Tóth-Matolcsi László politológus. Lelki útkereséséről, megtéréséről a 8 éve felnőttként konfirmált Pongorné Kárándi Katalin biológus beszélt. A Cselekedetek könyve 17,16-29 alapján Püski Lajos lelkész hirdette az igét.

Kedves Barátaim!

Az emberek napjainkban kevésbé vallásosak – mondják némelyek. „Nagyon vallásosnak látlak titeket”, mondta Pál apostol közel kétezer éve a művelt Athénban. A város tele volt istenszobrokkal és oltárokkal.

Mi a helyzet napjainkban? Aki nem hisz az Örökkévaló Istenben, az mindent elhisz. Ezt tapasztaljuk napjainkban is, hiszen Debrecen is tele van misztikus, ezoterikus tanokat hirdető könyvekkel, újságcikkekkel. A szinkretista valláspótlékok kavalkádja vesz körül bennünket. Bőséges és zavaros a vallási piac, de kevés az őszinte elköteleződés. Ma is újdonságokat szeretnek hallani és mondani az emberek, viszont ma is sokak számára „ismeretlen az Isten”.

Napjainkban is az emberek többsége azt mondja, hogy valakinek mégiscsak kell lennie. „Akit ismeretlenül tiszteltek” azt hirdetem nektek. Az embernek szüksége van lelki támaszra, spirituális töltésre. Ma is sok nyitott, érdeklődő ember van. Pál apostollal együtt szeretnénk segíteni a továbblépésben.

Isten teremtett mindent, ezért nem lakik emberkéz alkotta templomban, ezért nem szorul emberi kéz szolgálatára.

Keressétek – közel van!

Nem Istennek van ránk szüksége, hanem nekünk van szükségünk az Úrra.

Mit tegyünk hát? Keressétek Istent – közel van! Isten a saját kijelentéséből ismerhető meg. A természet, történelem, lelkiismeret által is meg akar szólítani. Legtökéletesebben azonban a Szentírás által szól hozzánk.

Istent kereső Barátom! Bátorítlak, akard igazán megismerni az Urat. De ne a magad vallásos gondolataiból, hanem ahogy kijelenti, megismerteti magát. Kutasd a Szentírást, ehhez a Bibliaiskolánk által szeretnénk segíteni. Fogadd el gyülekezetünk segítségét!

Az istentiszteletre hívott érdeklődők a következő imádságot mondhatták el, és döntéseikről a cikksorozat végén található emlékeztető alapján gondolkozhattak el. Kedves Olvasó, ezt Te is megteheted!

Imádság: Köszönöm Istenem, hogy engem is számon tartasz, megszólítasz és hívsz magadhoz.

Odaszánom magam a Jézusban felkínált szereteted megismerésére.

Segíts, hogy kitartóan éljek a gyülekezetben felkínált ilyen lehetőségekkel! Ámen!

Pongorné Kati bizonytságot tesz

A keresztszülők hűsége

Pongorné Kárándi Katalin vagyok. Nyolc éve csatlakoztam a Nagyerdei Református Gyülekezethez, s egyben Isten országához a családommal.

Református apa és katolikus anya gyermekként nőttem fel, nagy-nagy szeretetben, egy hétezeres lélekszámú faluban. Templomba temetésekben, esküvők alkalmával jártam. Istenről ugyan hallottam, úgy, mint akihez fohászkodunk, imádkozunk, ha baj van, segítségét kérjük, ha szükségünk van rá.

Elsőáldozó is voltam, mohón ittam a pap minden szavát, de folytatása nem volt a dolognak, mert templomba nem jártunk. Nem járt a környezetemből senki, ez ugyanis a 70-es, 80-as években történt, ahol a legtöbb gyerek, felnőtt, a párt, a KISZ, a szocializmus skandallumain nevelkedett. A média is ezekkel volt tele.

Útkeresésem az egyetemen indult. Ott már találkoztam a hitüket gyakorló, utat mutató kortársakkal. Őszintén szólva csodabogaraknak tartottam őket. Azt hiszem, nemcsak őket, minden hívő embert. Velük tartottam a templomba, de úgy éreztem, hogy nem vagyok elég jó ahhoz, hogy közéjük tartozzak. Úgy éreztem, mindenki engem néz. Itt mindenki tudja, hogy én nem idetartozó vagyok.

A következő mérföldkő a hitre jutásomban gyermekünk születése volt. Férjem református, református templomban esküdtünk, lányunkat is ott kereszteltettük meg. Keresztszülők régóta ennek a gyülekezetnek a tagjai. Vasárnaponként eljöttek a keresztlányukért, hogy gyerekfoglalkozásra vigyék a templomba, Ildikó nénihez. Miniket is hívtak, de mindig volt valami fontos dolgunk, ami miatt nem tudtunk eljönni. A hívásokra azt válaszoltuk, hogy holnap,

A keresztszülők hűsége

a jövő héten, később, jövőre. Gyermeünk ragyogó arccal várta a vasárnapokat, és kincsként színeztette a hittan füzetét, amit mi ámulva nézegettünk, kutatva, hogy mi is folyhat ott. Olvastuk az aranymondásokat, amivel hozzánk is szólt az Úr. Úgy éreztük, minket is megszólít és hív. És jöttek a gyülekezeti táborok, arról a visszajelzések, beszámolók, ahol hallottunk Lajos bácsiról, Jutka néniről, és egyre inkább úgy éreztük, nekünk is ott lenne a helyünk a templomban, a táborban. Először családi istentiszteletekre jártunk, később a vasárnapiakra is. 2001-ben mentünk először a gyülekezeti táborba. A tábor adta meg azt a lehetőséget számunkra, hogy a gyülekezeti tagokkal közvetlenül beszélgethessünk.

A csoportfoglalkozáson megfogalmazhattuk kételyeinket, kérdéseinket. Ezekre nem csak szóbeli választ kaptunk, magunk előtt láthattuk a példát, milyen az, ha hitben jár valaki élete során.

Itt sikerült megértenem azt, hogy nem feltevése az Isten országához való csatlakozásomnak, hogy hibátlan legyek, hogy a Biblia minden szavát értsem. Innentől kezdve tudtam, megtaláltam, amit eddig kerestem. Szeptemberben beiratkoztunk a férjemmel a Bibliaiskolába, ahol gyarapodott a bibliaismeretünk, megvilágosodtak számunkra addig ellentmondásos dolgok. Megértettük lelkészünk szavait: hiába cselekedszük a jót, ha rossz irányba megyünk.

Pál Efezusiakhoz írt levelében ezt olvastuk: „kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék”.

Napról-napra fejlődünk. Megváltozott a szemléletünk, átalakult a gondolkodásunk.

2002. március 24-én a hitünkről önként vallást tettünk a gyülekezet előtt, konfirmáltunk.

Mi változott a régi életemhez képest?

Teljesen átalakult, átszíneződött. A régi életemben oly fontos dolgok lényegtelennek váltak, míg mások fontosabbá, hangsúlyosabbá.

Másként, új emberként viszonyulok az eseményekhez:

- kevésbé vagyok aggodalmaskodó a mindennapok teendői miatt,

- toleránsabb vagyok más emberekkel,

- beköltözött az életembe a megbocsátás képessége másokkal és önmagammal szemben is.

- Nem félek az emberektől, hiszen a MIN-DENHATÓ ISTEN velem van.

- Derűsebben, hálás szívvel élem a mindennapjaimat.

Azóta is botladozom, meg-megtorpanok, de nem vagyok egyedül.

Mert: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Ján. 3,16)

Moldván Edit igeolvasással, Moldván Ferencné imádsággal szolgált

Fordulj jó irányba!

Szeptember 26-án a fél 11-es istentiszteleten Moldván Ferencné és lánya, Moldván Edit lelkész szolgált igeolvasással és imádsággal. Útkereséséről, megtéréséről a 9 éve felnőttként konfirmált Máté Sándor beszélt. A Cselekedetek könyve 17,29-31 alapján Püski Lajos hívott Isten felé fordulásra.

Kedves Barátom!

Örülök, hogy itt vagy! Jelenléted számomra azt üzeni, hogy fontosnak tartod az életedet, keresed az élet igazi értelmét, célját, és nyitott vagy akár a változtatásra is. Szeretnék Neked segíteni a továbblépésben.

„A tudatlanság ideje...” – **a múlt**, amikor téves emberi elképzeléseink voltak az Istenről. Mindezt napjaink zűrzavaros vallási piaca tovább mélyíti sokakban. Talán eddig – hiányos vallási neveltetésed miatt – Neked is „ismeretlen Isten” volt a Biblia Istene. Lehet, hogy foszlányos bibliai ismereteidet nem tudtad összerakni és ezért voltál eddig elutasító. De ez most már múlttá válhat.

„**De most...**”, és ez a jelen! A tudatlanság idejét elnézi az Isten, és ez jó hír számodra is. De most azt parancsolja Neked is, hogy mindenki mindenütt térjen meg! Rávilágított állapotodra, tévedésedre, életed helytelen irányára, és elmondja, hogy mit kell tenned. Most itt van a sorsdöntő lehetőség!

Miből áll a megtérés?

Vizsgáld meg életed irányát, hogy merre indultál! Amerre haladsz, oda érkezel. Ne tévesszenek meg a menet közben végrehajtott jó tetteid, vagy az, hogy némelyekhez viszonyítva Te rendesebb vagy. Szállj le a rossz irányba haladó vonatról!

Ismerd fel és be, hogy hiábavaló néhány jó cselekedet, a tisztességes életre törekvés, ha életed iránya téves. Fordulj Isten felé, és fogadd el bocsánatát! Az Úr kész arra, hogy lezárja múltadat, és akkor új életet kezdhetsz.

Jövődért Te vagy a felelős! Most már ismered valós állapotodat, életed helytelen irányát. Már tudod, hogy mit kell tenned. Tudnod kell azt is, hogy „egy napon igazságos ítéletet mond...” mindannyiunkról az Úr. Istenhez fordulva csatlakozz a jó irányba haladókhöz! Mi sem vagyunk tökéletesek, de már elfogadtuk Isten kegyelmét és életünket vezető segítségét. Hívlak, bátorítalak, hogy gyere, járjunk együtt az új életben!

Imádság:

Hálát adok Istenem, hogy segítesz jobban megismerni önmagam.

Bocsásd meg, hogy bár hittem létedben, mégis nélkülöd akartam megoldani életem kérdéseit.

Hozzad térek, bocsásd meg tévelygéseimet, és segíts örövendő új életre! Amen!

Közös éneklés az istentiszteleten

Elfogytak kifogásaim

Máté Sándor, 46 éves vegyészmérnök vagyok, 1991 óta környezetvédelmi szakértőként dolgozom. Feleséggel, Idával és 21 éves fiúnkkal, Ákossal 1998-óta tartozunk ehhez a gyülekezethez.

Gyerekkoromban vallásos nevelést nem kaptam. Kiegyensúlyozott családi életet éltünk, de a keresztyén hit témaköre fel sem merült otthon.

A 70-es években a gondtalan ifjúság életét éltem, telve önbizalommal, ami csak akkor ingott meg, amikor oroszórán felszólítottak felelni. De aztán gyorsan visszaállt az előző állapot.

Az egyetemi éveim alatt azonban, ahogy gyarapodott a tudásom az anyagi világgal kapcsolatban, úgy kezdtem el bizonytalanodni. Az elméletek jól leírták az élettelen anyagi világot, azonban az élő anyag területén már ellentmondások bukkantak fel.

Tanulmányaim alapján már éreztem, hogy az anyagi világnál több van. Útkeresésem, és mivel az egyetem alatt Idával összeházasodtunk, már többes számot használva mondhatom, hogy útkeresésünk során találkoztunk a jógával, az agykontrollal. Ezek néhány területen jól működtek, de teljes megoldást nem nyújtottak.

Közben Ákos iskoláskorú lett. Felmerült a szülők nagy dilemmája, hova írassuk be? Barátaink ajánlották a Kisrefit. Mivel református gyülekezeti kötődésünk nem volt, ezért nagy reményt nem fűztünk hozzá, de megpróbáltuk. A fentiek ellenére Ákost felvették a Kisrefibe.

A Kisrefiben, az évnyitók, évzárók ünnepi istentisztelet részeként kerültek megrendezésre, igehirdetéssel, imádsággal, énekléssel. *Próbáltunk elvegyülni.* Ákos az iskolában hittant is tanult, otthon pedig beszélt róla, kérdezett. *Nem tudtunk válaszolni.*

Az osztálytársak hívó szüleivel találkoztunk, akik a hitről is próbáltak beszélgetni velünk. *Hallgattunk, témát váltottunk.*

Nőtt bennünk a kettősség érzése, feszültséget okozott a helyzet, bennem a férfi makacsság is munkált. Éreztük, hogy valamit lépni kellene, de nem láttuk a megoldást.

Ákos egyik osztálytársának a szülei, akik ehhez a gyülekezethez tartoznak, többször is beszélgetésre invitáltak bennünket. A keresztyén hitről folyó beszélgetés során én rendre csak kifogásokat, ellenérveket hoztam fel. A beszélgetés végén felvetődött, hogy a gyülekezet nyári táborát szervez Bükkszentkeresztre, ott minden kérdésemre választ kaphatok. Ida volt az aktívabb, mondta, hogy menjünk. Én húzódoztam, de végül rábólintottam. Ahogy közeledett az indulás ideje, egyre jobban izgatott a dolog. Ennek már a fele sem tréfa, mondtam magamban, ide komolyan fel kell készülni. A Bibliát is el kell olvasni, hogy meg tudjam mondani ezeknek a reformátusoknak, mit látnak rosszul, hol vannak az ellentmondások a Bibliában.

Elfogytak kifogásaim

Megvettem a Bibliát és nekiláttam az olvasásnak. Az Újszövetségből Máté Evangéliumával kezdtem. Olvasás közben egyre inkább megérintett az ige. Már nem voltak kifogásaim, ellenérveim. Úgy éreztem, közvetlenül Jézus beszél hozzám. Mire az evangélium végére értem, már nem voltak nagy terveim a tábori vitákkal kapcsolatban, csendesen vártam az indulást.

A táborban a lelkész házaspár és a gyülekezet szeretettel fogadott bennünket. Úgy éreztük magunkat, mintha régóta hozzájuk tartoznánk. A tábori élmények megragadtak bennünket. Lélekben már döntöttem, Jézusnak nem tudtam ellentmondani, a gyülekezetet pedig megszerettem, befogadtak. Nyíltan azonban még nem tudtam ezt kimondani. Munkált bennem az egyházzal korábban alkotott torz kép, vagy inkább a férfi makacsságom használta ezeket kibúvónak?

A nyári tábor után szeptemberben jelentkeztünk a Bibliaiskolába. A Bibliaiskola végén Ida jelentkezett konfirmációra, én azonban még akkor is próbáltam húzni az időt. Micsoda megátalkodottság, mondhatnánk. Azonban Istennek erre is volt terve. Szelíd türelemmel vezetett, és két év gyülekezeti élet után tiszta szívvel állhattam ki a gyülekezet elé hitemről vallást tenni.

Mit is lehetne levonni tanulságképpen ebből a történetből? Először is, hogy a tudás és a hit nem ellentétes fogalmak, sőt a körülöttünk lévő világ megismerésével megnyilvánulhat előttünk Isten hatalma. Másodsorban, hogy ez még nem elég a megtéréshez. Szükséges hozzá Isten Igéjének a megismerése, mely ma is élő és ható. És szükséges hozzá a lelkészek vezetése és a gyülekezet közössége is.

Láthatjuk azt is, hogy Isten sokféleképpen tud bennünket megszólítani. Normál esetben a szülő vezeti a gyereket a hit útjára. Esetünkben azonban a gyermekünk által jutott el hozzánk Isten hívó üzenete. És ez a folyamat tovább gördült, mert lehetőségünk adódott arra, hogy szüleinket is elhozzuk ide, a templomba.

Kedves vendégeink, a példámon keresztül bátorítalak benneteket, hogy ne késlekedjete, és merjétek elfogadni Isten hívását, különösen, ha férfiemberetek vagytok.

Dr. Tóth Enikő igeolvasással, Diviánszky Ákos imádsággal szolgált

Az akadályokat el kell takarítani

Október 3-án a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással és imádsággal Diviánszky Ákos informatikus és felesége, dr. Tóth Enikő orvos szolgált. Lelki útkereséséről, megtéréséről Nagyné Koch Noémi lakberek rendező beszélt. A *Cselekedetek* könyve 17,30-34 alapján Püski Lajos lelkész bátorított Isten melletti döntésre.

Kedves Barátom!

Folyamatosan választások előtt állunk, nemcsak azért, mert ma vannak az önkormányzati választások. Naponta döntenünk kell, hogy mikor kelünk fel, mit eszünk, mit dolgozunk, vásárolunk, hogy kit követünk, merre haladunk. Döntenünk kell, hogy gyermekeinknek milyen példát adunk. Pál apostoltól közel kétezer éve az athéniek is hallottak a teremtő, megváltó Istenről. Az Úr őket is megtérésre hívta, mint ahogy ma Téged. Akkor most hogyan tovább?

Három, valójában csak kétféle választásról olvastunk az előbb a Bibliából.

Egyesek gúnyolódtak. A kor divatos filozófusaira hallgatók, akik csak a földi élvezetekben hittek, gúnyolódtak. A régi életük mellett való maradásukat fölényeskedő gúnyolódás mögé próbálták rejteni. Jelenléted jelzi, hogy Te nem így akarsz válaszolni az isteni hívó szóra. Te komolyabban gondolkozol, de akkor is választ kell adnod, míg el nem késel, hogy kit követve akarsz tovább élni.

Mások halogatták a döntést. „Majd meghallgatunk erről még máskor...” mondták az apostolnak. Úgy is érthetnénk szavukat, hogy talán alaposabban szeretnének tájékozódni, pedig a lényeget már értették. Ezek az emberek lényegileg megmaradtak a régi életükben és

Mikor fogsz dönteni?

bálványaik mellett. Vigyázz, a halogatás nagyon veszélyes is lehet, mert le is lehet késni, mint a vonatról, vagy egy fontos, életmentő műtét vállalásáról.

Néhányan hívóvé lettek. Én nagyon szeretem a Biblia ilyen őszinte beszámolóit. Nem szépíti a helyzetet. Azt is tudnunk kell, hogy a mennyiség nem mindig jelenti egyúttal a minőséget is. Néhányan döntöttek a Krisztus mellett. Csatlakoztak Pál apostolhoz. A folytatáshoz a közösség nagyon fontos. Tudnunk kell, hogy a gyülekezet nem a tökéletes emberek gyűjteménye, hanem a kegyelmet kapott bűnösöké. Aki Isten mellett dönt, annak csatlakoznia kell az Isten népéhez, a gyülekezethez is, mert a további segítséget Isten ott kínálja fel. Így hívlak a Bibliaiskolába, hogy jobban megismerd az Urat, akinek követésére hívunk.

Te mikor fogsz dönteni? Mit vagy kit akarsz választani? Valójában két lehetőség van:

- vagy maradsz a régi, háttal az Istennek,
- vagy elindulsz még ma a Krisztus követésének útján.

Hívlak, bátorítalak, a bizonyágtévőkkel együtt. Segítségünket felajánljuk az új életben való járáshoz. Gyere! Ma még lehet, ma még szabad! Ma még nem késél el. Mondj ma igent Isten hívó szavára, a Krisztusban felkínált isteni szeretetre!

Imádság: Istenem, most már tudom és valom, hogy az élet csak hit által működik. Magasztallak, hogy hit által örökkévaló távlatot nyitottál számomra is. Odaszánom magam Krisztus követésére, segíts megtapasztalni a gyülekezetben felkínált áldásaidat. Ámen!

A Kamarakórus szolgál

Gyülekezeti éneklés

Zongorakíséret

Az Ifis zenekar is közreműködött

Békében Istennel és magammal

Nagyné Koch Noémi vagyok: foglalkozásom szerint lakberendező; családi állapotom szerint férjezett, háromgyermekes anya; neveltetésem szerint katolikus gyökerekkel bíró, átmosott agyú ateista családból származom. Ezt a pontot kicsit bővebben kifejtem, hogy érthető legyen, mi vitt el odáig, hogy 18 évesen 180°-os fordulatot vett az életem.

Igyekeztem megfelelni, mint minden gyerek, akár tudatosan, akár tudattalanul szüleim elvárásainak. Tizenévesen az a modell, amit tőlük láttam, engem arra ösztönzött, hogy a hétköznapiakon túl a hétvégi bulikért érdemes élni, s mivel egyre kevésbé adott megelégedést az élmény, egyre vadabb dolgokat csináltam. A folyamatot erősítette, hogy gimnáziumi éveim alatt szüleim életében magánéleti, társadalmunk életében erkölcsi válság lett úrrá, minden, ami addig érték volt számomra, bizonytalanná vált. (A rendszerváltás előtti években járunk.)

Ekkor találkoztam egy ismerőssémmel, aki lelkesen újságolta, hogy ő megtért, és nagyszerű dolgokon megy keresztül. Hívott, van egy bibliai előadássorozat

a Művelődési Házban, menjek el, lehet kérdezni, nagyon kedves emberek.

Új világba csöppentem.

Új volt a szöveg, bele is kötöttem, ahol tudtam, naná, hogy kérdeztem.

Új volt az emberek mentalitása; volt valami erő bennük, valami tartás. Ma már tudom, ezt keresztyén nyelven békességnek hívják. Ez egy olyan ismeretlen, erővel bíró jelenség volt, ami még a tanításnál is nagyobb hatással volt rám.

Még valami adatott ehhez az élményhez. Megismerkedtem egy hétgyermekes lelkészcsaláddal, s mivel elkelt a segítség, sokat jártam hozzájuk. **Új** volt az a szeretet, elfogadás, amit köztük tapasztaltam. Olyan átütő élményt jelentettek ezek az új megismerések, hogy minden észérvem ellenére megszólítottam azt a Valakit, akire ők hivatkoztak. Elkezdtem személyesen is ismerkedni az ő Istenükkel, nagyszerű megéléseim, Isten-élményeim voltak. Bár húzott vissza előző életmódom, minden érzékemmel ez után az Isten után vágyakoztam.

Végül döntöttem, és egy nagyszerű kapcsolat kezdődött az életemben. Már nemcsak az általam megismert emberek Istene volt Ő, hanem az anyém is. Az élmény, ahogyan Szentlelkén keresztül átéltem a vele való közösséget; ahogyan felismertem gondviselését az életemben; ahogyan Jézus tanításain keresztül újra tanultam élni, megismerni önmagam, és az élet törvényeit; nos, ez az élmény máig is tart.

Azóta húsz év telt el, a hétköznapijaim részévé vált a vele való közösség. Átmentem már viharokon és napsütésen is, de jelen volt az életemben, segített megértésével, tanácsaival. Láttam mindig,

Békében Istennel és magammal

mire van szükségem, és arra vezetett, ahol megkaphattam. A legtöbbet akarja kihozni belőlem, neki köszönhetem, hogy teljes az életem.

Nem vagyok tökéletes azóta sem. Néha elfáradok, ha türelmetlen vagyok, kiabálok is; ha igazságtalanság ér, sírok, ha öröömöm van, nevetek. Ugyanúgy, mint bárki más.

Csak éppen már megvan az a titkos érzésem, ami úgy feltűnt nekem azokon az embereken: békességem van, békében élek Istennel és magammal.

Emlékeztető önmagamnak...

A következő döntéseket hoztam:

- ☐ Felülvizsgálom eddigi életfelfogásomat, értékrendemet.
- ☐ Elhatároztam, hogy változtatok életemen.
- ☐ Érdekel a Szentírás, ezért részt veszek a Bibliaiskola előadásain.
- ☐ Isten segítségét kérve elmondtam a lapon lévő imádságot.
- ☐ Lelki fejlődésemhez címemet megadva kérem a lelkipásztorok segítségét.
- ☐ Másoknak is beszélek a mai napról, döntéseimről.

Segítsen Isten ezek megvalósításában!

Az Isten-kereső láрма

Neved sem értem, Istenem,
De van két árva, nagy szemem
S annyi bolondot látok,
Hogy e sok bolondságból
Nagy ijedelmemben,
Uram, hozzád kiáltok.

Próbáltam sokféle mesét,
De hajh, egyik se volt elég:
Szívemben, idegeimben
Kiabáló, nagy láрма
Téged keres, Fölség,
Isten, a tiéd minden.

Ady Endre

KÖZLEMÉNY

**A „Nagyerdei Egyházközségért”
alapítvány kuratóriuma**

köszönetét fejezi ki mindazoknak,
akik a 2008 évi személyi jövedelema-
dójuk 1 %-át az alapítvány
javára ajánlották fel.

Az így kapott **1.464.979-Ft**-ot
2011. 10. 20-ig az alapítványban
rögzített célokra fogjuk
használni.

A 2009. évben tartalékolt
1.536.552 Ft-ot a sátoraljaújhelyi
többgenerációs tábor
támogatására fordítottuk.

Legyen áldott a mi Istenünk!

**„Arra tanítlak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek,
amelyen járnod kell.” (Ézs 48,17)**

Hírek

- ♦ **Gyülekezeti hétvége és úrvacsora:** november 11-14, program a címlapon.
- ♦ **Filmklub** lesz november 20-án 17 órakor.
- ♦ **Családi istentiszteletet** tartunk november 28-án vasárnap 15 órakor az önkormányzati iskolába járó hittanosok és szülei számára.
- ♦ **Adventi teaház** lesz november 28-án vasárnap 16 órától kötetlen beszélgetéssel összehozásunk erősítésére.

József Attila

Nem emel föl

Nem emel föl már senki sem,
belenehezültem a sárba.
Fogadj fiadnak, Istenem,
hogy ne legyek kegyetlen árva.

Imádkozzunk...

- ♦ gyülekezeti hétvégeért,
- ♦ bibliaiskolásokért,
- ♦ betegeinkért,
- ♦ beteglátogatókért,
- ♦ nemzetünk megújulásáért.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

November 7. a Vox Antiqua együttes énekel,
vezényel: Kiss Csaba

November 14. Dankos Attila orgonál,
Hajdú Bence és Dénes Gabriella oboázik,
Solymos Barbara fagottozik

November 21. Dóri Zsuzsa gordonkázik,
Király Márta zongorázik

November 28. Czabán Angelika énekel,
Sárosi Dániel orgonál

December 5. Mészáros Edit orgonál, Réthy-
Fercsik Szilvia énekel, Gyurcsó Tamara
fuvolázik

December 12. Sepsy Károly orgonál

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a
Szivárvány is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: REXPO Kft.

18. évfolyam 11. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 500 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917